

Hej, Slované!

LIST NEJEN PRO SLOVANY, ALE VŠECHNY VLASTENCE OTČINY SVÉ ČI PŘÍZNIVCE LIDOVÉ DIPLOMACIE.

Schůzka velmocí změnil stavbu světa

S výbuchem jaderné bomby by se dala srovnat zpráva, že USA nabídky Rusku usednout k jednacímu stolu. Rusko nabídku přijalo a krátce nato se v Er-Rijádu sešly ruský a americký tým na úrovni ministrů zahraničí.

Na americké straně usedli: **Marco Rubio** - Ministr zahraničních věcí USA, **Mike Waltz**, Trumpův poradce pro národní bezpečnost a **Steve Witkoff**, zvláštní vyslanec USA pro Blízký východ.

Na ruské straně vedl delegaci diplomatický matador **Sergej Lavrov** - ministr zahraničí RF, **Jurij Ušakov** - Putinův zahraničněpolitický poradce a bývalý velvyslanec v USA. Třetím členem ruského týmu byl **Kirill Dmitrijev** - hlava Státního fondu pro přímé investice. Ten sice většinou neseděl u jednacího stolu, zato měl spoustu důležitých a pro Američany zřejmě velmi zajímavých informací, o nichž probíhala jednání v důvěrných kuloárech. „Mezi námi existuje ještě mnoho rozporů. K nápravě chyb, které udělala Bidenova administrativa, vede dlouhá cesta,“ řekl pro ruskou televizi Rossija 1 - Kirill Dmitrijev.

Po arogantních útocích Zelenského na prezidenta Trumpa a jeho administrativu, byla úroveň rusko-amerických jednání o něčem docela jiném. Právě to ocenila zcela otevřeně americká strana.

Původně nabízeli Saúdi také účast Zelenského, což Rusové i Američané velmi svorně odmítli. Nebyla k jednání přizvána ani Evropská Unie, což vyvolalo u evropských válečných štváčů zuřivý vriskot. Navíc bylo Evropě dáno najevo, že konflikt na Ukrajině je už jen její záležitostí a USA se na tom podílet nebudou. Běsný „Ze“ v dalším okamžiku spáchal politickou sebevraždu, když prohlásil, že výsledky jednání USA a RF neuznává a neuzná. Nyní se pokouší poštvat proti sobě Evropu a USA. „Mluvil jsem s Trumpem, a ten ani jednou neřekl, že by u jednání měla být EU“, žaloval jako malý usoplenec ukrajinský nelegitimní „vůdce“.

Podle USA Rusko není agresor

Eurokratura dostává od nástupu Trumpa a jeho týmu jednu ránu za druhou. Kolik let museli normální lidé v Evropě poslouchat od „demokraturních liberastů“, jaký že je Rusko agresor. Teď nějak evropské hvězdy blednou.

Nejagresivněji se o ruském „agresorovi“ vyjadřovali „eurohejti“. Jen tak, bez důvodu, prostě proto, že se to euroliberastům hodí. To bylo křiku: „Pozor pozor, agresivní Rusko nás chce napadnout! Chce nás připravit o naši demokracii!“ Jen je divné, že se štváči nějak nepouštějí do podrobností, o co by nás, Evropany, to hrozné Rusko vlastně mělo připravit. O ty hvězdné ceny na všechno, které navíc skáčí každý den; o tisíc způsobů lásky ke 150 pohlavím; o drahý plyn a další energie; nebo třeba o nekvalitní potraviny, které má Rusko podstatně kvalitnější a levnější než my i celá EU dohromady? Nebo by nás snad mohlo to zlé Rusko připravit o pochopení k jiným národům, které odmítají přijmout eurokraturu?

Trump, který se konečně i se svým týmem dozvěděl pravdu o řadě věcí, byl velmi překvapen. A jestli něco ten hoch s čupřinou nesnáší, pak to je stav, kdy je vmanérovován do pozice blba. Proto tak rychle oznámila zástupkyně USA v OSN, že slovní spojení Rusko - agresor, je nepřijatelné. Že by střet USA s Evropou?

MOZAIKA

Polsko nebude vysílat své vojáky na Ukrajinu. Kde zůstalo hrdinství, „hyeny Evropy“ když statečně (jako Ukrajinci) vykřikovala jak vtrhne do boje proti Rusku? Proč ve chvíli, kdy USA řekly, že celá Ukrajina je věcí pouze Evropy, nadšení ji bleskově přešlo? Stejně jako hrdinné pobaltské státy.

„Prioritou USA je od nyní ochrana amerických hranic, prohlásil nový americký ministr obrany Peter Hegseth.

„Bezpečnost hranic je věcí národní bezpečnosti. Chlapci a děvčata mé generace chránili hranice i jiných zemí už desítky let. Nyní je na čase, abychom zabezpečili naše vlastní hranice.“

Mnohé věci jsou pro Trumpa překvapením,

myslí řada ruských politologů. Politici jsou opatrnější, protože připouští, že Trump a jeho tým, mohli o podvodech Bidenovy administrativy vědět už dřív. V každém případě ale Ruskem předložené informace Američanům ukazují na rozkrádání desítek miliard USD. Seznam zlodějíů může být pro USA klíčově zajímavý.

Vzácné kovy nejsou důležité pro Trumpa na Ukrajině, je to jen mlžný závoj.

Pro současného amerického prezidenta je nyní prioritou upřesnit, kdo v Evropě jedná proti němu, tedy proti jeho nasměrování americké politiky a hlavně, kdo kooperuje proti němu s americkými demokraty a jejich „deep space“. Souboj, do nějž se hlásí Anglie a Francie je jen začátkem trestné výpravy Trumpa.

Zoufale pobrekává John Bolton, bývalý poradce ex-prezidenta USA.

„Blížíme se k vystoupení z NATO. Zůstali jsme na jedné straně s hlavním nepřítelem“. Ale to víš, Boltone. Jak říkal Avicenna: Nepřítel mého nepřítele, sice nemusí, ale může být mým přítelem. Trumpovým nepřítelem jsou američtí „demokraté“ a EU. A nejsou náhodou i nepřáteli Ruska?

Trump řekl Starkerovi (VB), že se pokusí dohodnout pro Ukrajinu návrat co nejvíce území. Klíčové je zde slovo „pokusí“, což předem vylučuje jistotu výsledku.

-keks-

Evropa prosazuje liberální hodnoty totalitními metodami

Je tomu už více než 30 let, kdy národ opojený „svobodou“, kterou mu přátelsky a samozřejmě zcela nezištně donesl Západ na křídlech „demokracie“, tak toužebně očekávané.

Jakýkoli hlas, vyjadřující opatrnost, natož pochybnosti, byl tvrdě odmítán a okamžitě označován za bolševický, estebácký, zkrátka „ten špatný“.

Dav nechtěl vidět ani slyšet, že Západ velmi umně okrádá naši zem, když „privatizuje“ české rodinné stříbro v podobě tradičních výrobních podniků, které Češi budovali před 100 či více lety, tedy zdaleka ne jen za „ne-náviděného“ socialismu.

Není čemu se divit, protože zkušenost českého národa se západní „demokracií“ byla zcela nulová.

Přišla chvíle, kdy měla nyní už Česká republika vstoupit do „demokratického“ evropského společenství. Tehdy naposled zažila tato země demokratický instrument zvaný referendum.

Tehdejší prezident Klaus varoval před ukvapenosti. „Nespěchejme, jsme bohatá nevěsta“, upozorňoval. Evidentně už tehdy začal mít se západními „demokraty“ své vlastní zkušenosti. Zejména po rychlé privatizaci, k níž

ho tlačili stejní lidé, kteří potom hlásali, že česká privatizace byla překotná a netransparentní. Marrně varoval. Jak doopravdy dopadlo referendum o vstupu naší země do EU, se dnes už nedozvíme, protože podklady referenda byly skartovány ještě před uplynutím zákonné lhůty. Objevily se dokonce protesty z malých obcí, kde si lidé byli jistí, že hlasovali proti vstupu do EU, ale na výstupech bylo, že celá obec hlasovala PRO. Takové hlasy byly ale velmi rychle umlčeny, protože zkontrolovat se to kvůli skartaci už nedalo. Ostatně, která obec by se chtěla nechat vláčet „demokratickými“ médii jako vesnice „komoušů“.

Kdysi jsme říkali, že jako malá země máme jedinou šanci, že se něco změní v té klíčové velké zemi. Před „sametem“ to byl Sovětský svaz. Stejně tak se dnes obrací oči lidí s nadějí na prezidenta Trumpa v USA a prezidenta Putina v Rusku.

Když ptáčka lapají, pěkně mu zívají, je staré české přísloví. S našim vstupem do EU to bylo stejné. Dostali jsme pár eur, které jsme ale velmi draze zaplatili. Nejen ztracenými podniky ale také národními výrobními finálními

kapacitami či exportním potenciálem. To vše s poplácáváním po ramenou od nás převzali naši západní „přátelé a spojenci“, které teprve dnes, po letech zkušeností vnímáme jako bandu zlodějů, lhářů a pirátů.

Jakmile jsme navíc projevili kapku svobodomyšlnosti, okamžitě začaly výhrůžky a praktiky, které zejména postsocialistickým zemím velmi silně připomněly předchozí „totalitní“ režim, který jak se zdá, zdaleka nebyl tak totalitní, jako to dnes vidíme u modrohvězdné vlajky. Ty hvězdičky to nejspíš opravdu nezachrání.

Jací jsou Evropané „kamarádi“, vidíme na příkladu Maďarů a zejména bratrů Slováků. Ani jedna prohníla západní země se jich nezastala, když jim modrozlutý fašistický režim Zelenského vypnul už zaplacený ruský levný plyn, aby je mohl vydírat.

Z toho je vidět, že „staré“ evropské země mají takové totalitní metody, že jim komunisté nesahají ani po kotníky. Navíc, nedostatky minulého režimu byly kompenzovány sociální péčí o své občany a především, si byl český národ jistý bezpečností - svou a svých hranic. Je snad v bezpečí dnes?

Evropskou unií nečekají s Trumpem lehké časy

Podle amerického prezidenta byla Evropská unie vytvořena, aby napálila USA. Prohlásil to ve čtvrtek 27. února, na prvním zasedání vlády po svém druhém zvolení.

„Rozhodli jsme se a oznámíme to oficiálně velmi brzy. Bude to (cla pro EU) činit 25%. To je docela jiný případ, než Kanada. Využila nás (EU) docela jinak. Oni (Evropané) neberou naše auta, nedováží naši zemědělskou výrobu. Uvádí všechny možné důvody, proč ne. Ale my od nich dovážíme všechno. Takže (americký) schodek našeho vzájemného obchodu činí kolem 300 miliard dolarů... „Mám rád evropské země, nejspíš i já jsem odněkud odtud vzdáleně původem. Mám rád všechny země, jsou rozmanité, ale EU byla vytvořena k tomu, aby podfoukla USA. To je její cíl. A odvedla dobrou práci. Ale teď jsem prezidentem já“, řekl Trump.

Z evropské odvety Trump nemá obavy. „To my jsme ten hrnec zlata“, konstatoval. Podle něj prý postačí, když USA rázně odmítnou evropské zboží. „Čísla jsou zřejmá. Odvetu se jim nepodaří a my zvítězíme“, dodal rozhodně.

Západ řeší těžký hlavolam prohrát, ale nekapitulovat

O tom, že Západ prohrál s Ruskem válku na Ukrajině, už může pochybovat jen naprostý politický a vojenský diletant. Před kolektivním Západem ale nyní stojí smutný problém: jak „vítězně“ vycouvat z evidentní porážky.

Velmi přesně vyjádřil tento myšlenkový stav kolektivního Západu ruský ministr zahraničí Sergej Viktorovič Lavrov. Západ podle něj soudí, že „je třeba dosáhnout uрегулиování, které nebude vypadat jako kapitulace“, řekl Lavrov den po jednání s americkou delegací v saúdském Rijádu.

To současná americká administrativa to pro sebe vyřešila jednoduše. Prezident Trump prohlásil, že na Ukrajinu už žádná zbraňová pomoc USA nepůjde a celkově je válka na Ukrajině už záležitostí jen Evropy. „To Evropa sousedí s Ukrajinou, ne USA“, vysvětlil stručně celou záležitost Evropanům Trump.

O zrušení pomoci Ukrajině, pravda, bude možné mluvit, až Musk vypne průzkumný a naváděcí satelitní systém, který je doposud nejmočnějším pomocníkem ukrajinského režimu na válečném poli. Vyčkejme, není všem dnům konec.

Ustupujeme, ergo vítězíme! Boj o korunu krysího krále

Je těžké popsat, zda je snaha Ukrajiny bojovat s Ruskem jen banderovsko-nacistická umanutost, nebo politická retardace. Už není ani pro Západ tajemstvím, že počty mrtvých Ukrajinců jdou do statisíců, a západní média hovoří už i o milionu mrtvých. Přesto Zelenský žene dál „svůj“ národ na jatka a teď už dochází i na 18leté i mladší. O ústupu ale mluví jako o vítězství. Jediný, komu se daří válce unikat jsou hopsající „cherojové“, co známe z různých náměstí Evropy, a které si zatím hýčkají vlády v EU. Tito „hrdinové“ se totiž také bojí konce války. Definitivně tím skončí jejich „vyžírka“, kdy dokázali brát dávky od 2-3 zemí přesto, že přišli z míst, kam válka ani nečichla. A byli tak arogantní, že Evropané stále častěji říkají: „Ukrajinci go home, a přibalte si také naši vládu, než ji poženeme volebními vidlemi.“

O co může jít Trumpovi ve skutečnosti? V posledních týdnech či dnech svět vidí spousty jednání, mezi USA a ostatním světem. Šokový stav, který vznikl v okamžiku prvních jednání na vysoké úrovni mezi Ruskem a USA, donutil Evropu zatnout v rozpacitosti: „A co my? Trump nás nechce“. A je dobré si připomenout slova viceprezidenta USA Vence na setkání G7 „*Nebezpečím pro Evropu nejsou USA, Rusko nebo Čína. Největším nebezpečím pro Evropu je sama Evropa.*“ Stisknul tím spoušť a odstartoval zuřivý boj o křeslo evropského „vůdce“, Snaží se o to Macron, o korunu usiluje i britský Keir Starmer, no a samozřejmě, jak bez Německého Merze - „jawohl“. Že se začnou mezi sebou žrát jako pavouci v láhvi, jejich věc, ale není to jakoby echo 30. let? A Trump zjevně o takovou Evropu nestojí. Protože v tak nenávislném hanbinci se normálně kšeftovat prostě nedá. Takže ať se prý stará šmelinářka Evropa postará o sebe sama.

Trump: dodávky zbraní pro Kyjev jsou zastaveny!

Ve středu 26. února prohlásil ve Washingtonu americký prezident Donald Trump, že americké dodávky zbraní pro Ukrajinu jsou definitivně zastaveny.

Vše, co se nyní na území Ukrajiny dodává je tedy to, na čem se Zelenský dohodl s bývalým prezidentem USA J. Bidenem. Máme-li tedy věřit slovům Donalda Trumpa, bude zbraňový fond Ukrajiny záviset nyní zcela na Evropě. Kde na to chce vzít Evropa peníze není jasné, tím spíš, že Trump chce „obdarovat“ Evropu cly ve výši 25%. Drahá Evropa, která tak bude opravdu

velmi drahá, si tak bude muset uvědomit, že přerozdělení moci ve světě

právě probíhá a mezi takovými velmocemi jako jsou USA, Rusko, Čína, popřípadě Indie, se pro ni místo nenašlo.

Musk se mezitím vydal po stopě ztracených, a často u teroristických skupin po světě nalezených zbraní americké „pomoci. Ano, všeobecně se ty „ztráty“ připisují Ukrajině, ale lze snad s naprostou jistotou vyloučit, že tyto zbraně USA, jejichž dokonce sériová čísla jsou známá, neuvízly někde na klikatých „euroamerických“ cestách? Musk je ale chce opravdu najít.

Z Elysejského paláce zní zlostně-vyděšené kňučení

Smečka šakalů Tabaqi poštekávala v únorové Paříži o válce, zatímco orlí dravci (ruský i americký), jednali o míru.

Se staženými ocasy čeká šakalí smečka, jestli se přijde na to, kdo si kolik peněz uždíbnul z „pomoci“ Ukrajině. To je jejich největší strach, který například ani Orbán ani Fico nemají. „Úplateček“ ve výši 300 miliard, který Zelenský nabídnul Ficovi, a ten ho poslal k čertu, je ale možná mezi šakaly normální. Vlastně není ani jasné, kdo se víc bojí amerického auditu na Ukrajině, jestli Ze, nebo evropská smečka. Nebo si snad někdo opravdu myslí, že

Trump jen tak, zrovinka náhodou, navrhne Zelenskému, že by měl urychleně opustit Ukrajinu a zmizet do Francie? Trump asi tuší, že eurosmečka může dostat Ze dřív, než jeho vlastní ukrajinská konkurence. Tím by mohlo být pro starostech i pro Trumpa i pro Putina.

Třeba je to jediná možnost také pro šakaly (alespoň si to myslí) jak utajit své vlastní „kicksbacks“ od ukrajinských politiků. Takže, pojistkou na život Ze nejsou nejspíš ložiska vzácných kovů, ale seznam evropských či Bidenových amerických potentátů - kdo či kolik si „uškrábnul“ z ukrajinské pomoci. A po

těch, nejspíš, Trump, Musk i Putin pasou. I když, nelze vyloučit, že Putin už má část těch seznamů v některé z kapsy. Inu, to se pak, panečku, vyjednává. Pak ovšem mohou být velmi srozumitelné i nenávislné křeče českých politiků, hlavně těch vládních. Může pro ně být velmi nepříjemné, kdyby se najednou ukázalo (jistě hypoteticky), že za jejich zprostředkovatelské aktivity, ať už při dodávkách zbraní na UA, nebo snad, nedej Bože, při poskytování pomoci hrdinným ukrajinským běžencům, zůstávalo bohaté „všimné“ pod jejich nemírně zašpiněnými nehty.

Fico utřel Evropě nos. Získal pro Slováky levný ruský plyn

Po přečtení českého, ale také slovenského „opozičního“, či spíše protinárodního tisku, jeden opravdu neví, zda se má smát, nebo brečet. Smát se lidské hlouposti hezké není, ale smát se novinářským lžím, také není moc zábavné. Zejména, když je na tapetě člověk, který se snaží zajistit pro občany své země důstojné podmínky, na něž hvězdna EU spolehlivě, či dokonce demonstrativně kašle.

Ano, slovenský premiér Fico jel do Moskvy. Ano, jednal o dodávkách plynu, který ukrajinský prezident s prošlou mnohaměsíční lhůtou se rozhodl zastavit a nabídnul Ficovi „kompenzaci“ ve výši 500 mln eur, samozřejmě, z peněz, které chce EU ukrást Rusku z úroků jeho zahraničních aktiv. No, a protože se EU bojí sama provést tuto zlodějskou transakci, pověřila zřejmě

ukrajinského vůdce, aby tuto krádež zahájil. Aby ty peníze přes Slovensko „vypral“. Ty peníze ale bude třeba jednoho dne vrátet a UA na to nemá.

Fico pochopitelně „lákavou“ nabídku banderovského lídra odmítl. Navíc, Zelenský žádal za to „všimné“, a to aby Maďarsko ani Slovensko nebloko-

valy vstup UA do NATO. Ani s tím ale oba pánové už dlouhodobě zásadně nesouhlasí, takže nelegitimní vůdce utřel i zde. Navíc, nedoprezident Ze uťal plyn i Maďarsku, které z plynu, za jehož tranzit z Ruska řádně platilo, od ledna nedostává ani plynový pšouk.

Na setkání s Putinem nabídnul Fico slovenský prostor pro jednání mezi Ruskem a USA. Hned se ovšem rozjel evropský vřískot o kolaboraci či zradě. Samozřejmě, šlo o evropský dostih vlézt do pozadí USA jako první. Co kdyby se Fico stal nechtěným vítězem? Vždyť to mívá zamluvené Macron. Komické?. To z celé EU jen Slovensko a Maďarsko chtějí klid, a my ostatní tolik toužíme válčit? Alespoň zbrojní pomoc Ukrajině stále slibuje „český“ prezident. Chápou vůbec Češi, že je to po čertech nebezpečný bumerang?

Jednání Ruska a USA tentokrát o diplomatických misích

V Istanbulu se ve čtvrtek 27. 2. sešly na jednání delegace vysoké úrovně Ruské federace a USA. Hlavním tématem byla normalizace diplomatických vztahů, poškozených zejména americkými „demokraty“ od roku 2014.

Ač v Tureckém Istanbulu, probíhalo jednání na území Spojených států, protože se země dohodly využít místních prostor amerického konzulátu.

Složení delegací se nezveřejňuje, ale podle slov ministra zahraničí USA M. Rubia, se „obě země dohodly na plné obnově počtu a činnosti obou diplomatických misí“.

Mezi oběma zeměmi se zhoršily vztahy od roku 2014, kdy poté, co se autonomní Krym a Sevastopol, zcela v souladu s mezinárodním právem, osamostatnily a následně připojily k Ruské federaci. Poté začaly USA, a samozřejmě i země EU a NATO, omezovat ruskou diplomacii, a dokonce nezákonně zabavovat diplomatický majetek. Západ obviňoval Rusko ze všeho možného, na základě „highly-likely“, tedy bez jakýchkoli faktických důkazů. Na druhé straně Západ „neviděl“, jak jsou omezována na Ukrajině práva a svobody ruskojazyčných ukrajinských občanů, zejména na Donbasu. Nevadilo mu upalování lidí zaživa v Oděse v domě odborů, nevadilo mu ani, že od roku 2014 zahynulo do začátku SVO přes 15 tisíc lidí, včetně velkého počtu dětí. Zato mu vadilo, že se ruskojazyčné obyvatelstvo nechťelo nechat vraždit a vytvořilo domobranu, která se s ruskými dobrovolníky začala bránit banderovským ukrajinským jednotkám. Nacistická symbolika zjevně nikomu nevadila.

Situace se vyostřovala i na diplomatické úrovni, kdy byli vyhošťováni ruští diplomaté ze zemí EU a NATO. Donald Trump s takovým postojem sice nesouhlasil, ale za čtyři roky, co byl v Bílém domě, s tím nestihl a nedokázal nic udělat.

Pak přišel únor 2022, kdy ruské zpravodajské služby dostaly ověřenou informaci, že ukrajinský režim Zelenského chystá masivní útok na Donbas, s cílem vyvraždění ruskojazyčného obyvatelstva v regionu. Proto dva dny před chystaným ukrajinským útokem, vstoupila ruská armáda na Donbas (který byl už v té době pod ruskou jurisdikcí), aby ruskojazyčné obyvatelstvo ochránila. Situace přerostla do války, která trvá dodnes. Trump hned po nástupu do funkce řekl, že chce konflikt ukončit. Už i západní média začala kvokat, že Ukrajina prohrává a na její straně je milion mrtvých. Ruské ztráty jsou údajně pětinnové. Dnes jsme svědky násilné mobilizace a hromadné emigrace občanů Ukrajiny ze země. Pravda, většina takzvaných běženců v Evropě pochází z míst, kam válka vůbec nedosáhla. Ale hojně a často si jezdili pro humanitární dávky a zase hajdy domů na Ukrajinu, na návštěvu, což je zcela v rozporu s mezinárodním právem běženců před válkou.

Donald Trump se rozhodl válku i rozkrádání s ní spojené ukončit. Dnes už ví, že v první řadě je třeba obnovit normální činnost diplomatických misí. Bez nich je jednání nemožné. Navíc je na ukrajinské straně už několik měsíců nelegitimní prezident, který se nechce vzdát moci, aby třeba nebyl souzen možná i za zločiny proti lidskosti.